

mark sloges ihærdigt ved gennemgangskonferencen for totalforbudet, synes jeg, det er svært at genkende i forhold til den diskussion, vi havde i 1995. Danmark ville jo netop ikke støtte en række overvejelser om kravet om et totalt forbud, som vi dengang diskuterede. Man mente, det var urealistisk. Man mente, at det var et slag i luften osv.

Er man i tvivl om det, kan man prøve at genlæse den debat, vi havde på baggrund af det beslutningsforslag om et totalt forbud imod antipersonelminer, SF fremsatte den 10. oktober 1995. Det blev førstebehandlet den 17. november, og det blev andenbehandlet den 28. marts 1996, hvor alle partier i øvrigt på nær SF og Enhedslisten stemte imod. Jeg synes, det minder lidt for meget om historieskrivningen i det gamle Sovjet, at man helt har udeladt den periode af dansk minepolitik i forslagens bemærkninger. Det er ikke pænt sådan at retouchere et afsnit af historien væk, fordi det ikke passer ind i det samlede billede, men lad det nu ligge.

I dag er en god dag. En stor gruppe af verdenssamfundets lande har fundet det, som jeg synes er fornuften, og vi står i dag i det pæne selskab og er sammen med 121 lande med til at ratificere konventionen, der forbyder både at bruge, producere, erhverve og overføre personelminer. Det er fint.

Jeg vil også godt sige, at efter SF's opfattelse er det forløbet langt hurtigere, end man kunne forvente. Da vi diskuterede det sidst, var det en gruppe på 40 lande. I dag står vi med 121 lande.

Opgaven er nu at lægge maksimalt pres på de lande, der ikke har undertegnet konventionen, og de lande, der producerer landminer, for at forstærke kampen imod vor tids største humanitære katastrofe, fordi landminer dræber, fordi de lemlæster, fordi de rammer uskyldige, fordi de rammer børn hårdest, og fordi de umuliggør dyrkning af jord og tilbagevenden til minebelagte områder.

Og jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren vil bruge samtlige muligheder såvel i FN, OSCE, NATO som i EU for at lægge maksimalt pres på de lande, der fortsat producerer landminer, og som heller ikke vil undertegne ratifikationen. Det er afgørende, at gruppen af i den sammenhæng banditstater bliver isoleret så meget som muligt, og at der bliver lagt maksimalt pres på dem.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil også gerne understrege, at vi fra radikal side finder, at det er en glædelig dag. Det er et nyt led i den proces, der har været i gang med at få forbudt antipersonelminer. Det hilser vi meget velkommen.

Og man må i hvert fald sige, at det var godt, at den danske regering i maj 1996 tog det ensidige skridt, som man tog, nemlig at indføre forbudet fra dansk side. Det var måske lidt ensidigt i forhold til nogle af forsvarsforligspartierne, men sådan er det jo en gang imellem nødvendigt, hvis man vil frem her i verden.

I dag kan vi til gengæld heldigvis i fællesskab bakke op om ratifikationen og dermed også om det nye skridt fremad og forhåbentlig også om det pres, som det er nødvendigt at lægge på de lande, som endnu ikke vil være med. Et af de mest nærliggende lande er selvfølgelig USA, fordi vi har allianceforpligtelser og forbindelser, men det gælder naturligvis også Rusland og andre lande.

Jeg synes blot, at det til slut skal understreges, at der jo ikke bare er tale om nogle barbariske våben, som ikke mindst er barbariske, fordi de retter sig præcis mod civilbefolkningen, men de er også barbariske i den forstand, at de for en meget stor del af den fattige del af tredjeverdenslandene faktisk betyder, at man bremser mulighederne for at skabe en fremtid, hvor befolkningen kan overleve. Det er det perspektiv, som er det allerværste i forbindelse med denne type våben.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti skal også meddele, at vi selvfølgelig bakker op bag den ratifikation, der er tale om i dag. Vi mener også, at personelminer virkelig er et problem her i verden. Det er en ubehagelig måde at føre krig på, som ikke kan accepteres, og derfor er konventionen selvfølgelig et rigtigt skridt.

Vi kunne godt tænke os, at ministeren også belyste USA's rolle i det. Selvfølgelig ville det være fint, hvis også USA kunne acceptere et forbud mod personelminer. Vi tror på, at USA er meget villig til det, men der kan være nogle årsager til, at de ikke i øjeblikket kan leve med en sådan konvention.

Vi håber på, at det her kan være medvirkende til, at brugen af personelminer stoppes, og at Danmark på denne måde kan markere, at vi tager afstand fra enhver form for ubehagelig krigsførsel via personelminer.